

Sigurd Lie
Songs, Vol. 2

Marianne Beate Kielland—mezzo-soprano
Nils Anders Mortensen—piano

LAWQ
CLASSICS

The Songs of Sigurd Lie Vol. 2

If Sigurd Lie is known at all as a song composer in our day, it is for having written the wonderful romance *Sne* (*Snow*) with lyrics by Helge Rode. Today this song may still be found in the occasional rare concert programme, and there are various recordings of the song. But when I began to take an interest in Sigurd Lie and to have a look at the body of work he had penned, a wealth of songs emerged. It was exciting to delve into what for us was an unfamiliar repertoire. Indeed there was something here for every taste: songs rendered with broad strokes, and simpler, almost folk song-like melodies. More on this a little later, but first something about Sigurd Lie himself.

He was born in Drammen in 1871, and while growing up in Kristiansand he received lessons in piano, violin and music theory. He had a talent for mathematics as well — classmate Vilhelm Krag once saying that “*Sigurd Lie was always the brightest of us all.*” He chose however to

focus on the violin, and as a student at the Lindeman Music and Organist School in Kristiania (Oslo) he earned a living playing at night in some of the town’s seedier establishments. It was most likely here that he contracted tuberculosis, an illness that marked him for the rest of his short-lived adult life.

Yet it was not his violin playing first and foremost that helped Sigurd Lie gain stature within Norwegian musical life, but rather his life as a composer. He had received good basic training in composition from Iver Holter in Kristiania, and like many other young composers of his time, he spent several periods of study in Germany. In Leipzig from 1891 to 1893 his teacher was Carl Reinecke, who had also been the teacher of Edvard Grieg and Johan Svendsen. From 1894 to 1895 he studied in Berlin with Heinrich Urban, and in 1899 he received a new scholarship that enabled him to continue studying in Berlin intermittently until 1902.

The cultural life he encountered on the Continent was entirely different from his

experience at home in Norway, and the late-Romantic influence is apparent in his instrumental music, as well as in some of his exceptionally wide-ranging songs.

Right from the time he returned home from his studies in Leipzig, Lie began to distinguish himself in Norwegian musical life. From 1895 to 1898 he served as concertmaster of Harmonien, today Bergen Philharmonic Orchestra, while conducting “Musikkforeningen”, the town’s amateur orchestra, and he received praise in the press for extensive works he composed for male choir and orchestra. At “the large music festival in Bergen” in 1898 — arranged at the initiative of Edvard Grieg — Lie was represented by his romances, and his songs became popular and were performed in many contexts.

In 1898 he moved to Kristiania, where he served as kapellmeister at the Central Theatre. He continued to compose new works, and in 1902 he was appointed choir director of “Handelstandens Sangforening” in Kristiania. He seems to have had a particular preference for male choirs;

besides instrumental works and songs, his list of compositions includes many large and small works for male choir.

There were those who expected great things to come from Sigurd Lie. Composer Otto Winter-Hjelm wrote in the Norwegian newspaper *Aftenposten* in 1899: “... *we may dare say that with time he will be one of our leading composers.*” But despite his initiative, enterprising spirit and incessant composing, Sigurd Lie’s adult life was sadly marked by his struggle with tuberculosis, and he died in the autumn of 1904, just 33 years old.

In purely compositional terms, Sigurd Lie’s music lies within late Romanticism. He died just before the major disruptions in European classical music that came with Claude Debussy and Arnold Schoenberg. Lie’s songs inhabit the same general terrain as do works of Wagner and earlier German Romanticists, but he was influenced to a lesser extent by National Romanticism than were other Norwegian composers of his time. In a letter to Iver Holter in 1903 he wrote: “*As a composer I*

suppose I am primarily a lyric poet shaped essentially by Schumann and Grieg — and I imagine Wagner has also had a ‘stimulating’ influence on my instrumental compositions.”

Sigurd Lie composed something over 70 songs. In this collected release (volume 1 and 2) it has been my ambition to include “as many songs as possible”. In this context it means all the songs printed before or after Lie’s death. Most were in fact published during his lifetime, while approximately 15 songs were left as unpublished manuscripts and were revised and prepared for printing by Terje Mathisen and Hans Magne Græsvold in the book *Sanger (Songs)* from 1999.

In my encounter with the songs of Sigurd Lie I have been struck by the fact that he thought in larger terms than did other song composers of his time. The songs are demanding and often have a wide vocal range. Here one must have control of the high and low register, as well as dynamics. Tonally the songs are firmly rooted in major/minor tonality, but occasionally one

finds musical phrases that are particularly surprising and perhaps to some degree unmotivated.

Yet often the composer’s intentions emerge more clearly after a little deeper dive into the dynamics, tempo indications and melodic development.

Unfortunately, I know nothing about whom these songs were written for, but it would be interesting to know the sound of the voices Sigurd Lie imagined as his ideal when he wrote his songs. Most of the songs are not written for “amateurs”, they demand extreme professionalism in their execution, so there must have been good singers around!

It is an adventure to immerse oneself in the Norwegian treasury of song. There is so much magnificent music, and so much of it bears witness to the time in which it was written. It tells which poets were setting the tone, how strong were the influences from European musical life, or whether the composer looked more to what Norwegian traditional music had to offer.

I hope this recording can inspire others in some small measure to sing the songs of Sigurd Lie. He is indeed deserving of this as a composer, as are we who carry on the musical tradition that has brought us to where we are today.

The songs on this release — volume 2 — continue the chronological list from volume 1. The album begins with the remarkably special cycle *Wartburg*, encompassing an enormous range of singing pathos. The text by Theodor Caspari has to do with Wartburg Castle, with its sweeping history. Martin Luther sought refuge there from May 1521 to March 1522. Saint Elisabeth of Thuringia resided there from 1211 to 1228, Johann Wolfgang von Goethe visited the castle several times, and, notably, the famous “minstrel contest” at the castle was an inspiration for Wagner when he composed his opera *Tannhäuser*. So it is not so unusual that Theodor Caspari was also inspired by the castle’s history and reputation when he wrote his *Wartburg* texts.

After *Wartburg* come the last of Sigurd Lie’s published texts: *Sange Sub Rosa*, *Sol-laug* and *Sidste Sange*. They are followed by songs found as manuscripts and later published in the book *Sanger (Songs)* from 1999. Here it is interesting to see that Sigurd Lie also tried his hand at *Haugtussa* songs, and we find them in a National Romantic vein that is seldom seen elsewhere. The remaining unpublished songs we have recorded are much the same as Lie’s other compositions. The album closes with two strophic songs: *Staren* and *Det er et gammelt Kvæde*.

We also came across two other songs by Sigurd Lie: *Det er sommerkveld som da* and *Og blomstene dufter og dufter dog ikke*. We chose not to record these songs, as they seemed to us considerably weaker than the body of Lie’s work and likely were not completed by Sigurd Lie.

Marianne Beate Kielland
(translated by Jim Skurdall)

Wartburg ⁽¹⁹⁰⁴⁾

Tekster av Theodor Caspari

Jagtsang

Hvad suser saa vildt gjennom
Skoglien grøn
under vuggende Graner og viftende Løn?
det lokker og Kalder,
det jubler og gjalder,
det ljoer og klinger
fra halsende Hunde og hærdede Bringer.
Det samles, det stiger, det stryger forbi:
"Hallo og halli!"
Det er Ludvig, den lystige "Springer",
som jager i Lund og i Li.

Men yderst paa Fjeldkammens
styrtende Rand
der holder den Greve vel Gangeren an
og stirrer udover
paa Landet, som sover
i Vaargryets Glæde
med Sol over blaanende Aaser der nede
med smilende Byer, med duftende Li:
"Hallo og halli! Hallo og halli!
Du mit deilige Thüringerlande!
Bi Bjerg, til min Borg skal du bli!"

Sangerkampen

Nynnende Kor af Nattergale,
Vaarvind blæser dertil Skalmei.
Alle de Blomster smaa i Dale
nikker og ler og neier sig.
Svalen den bærer saa høilydt Bud:
Tandara dei! Tandara dei!
"Nu er det vaar i Thüringen."

Hyllet i Fløil og Silke sidder
fagre Kvinder i Hundred Tal,
Side om Side Skald og Ridder
samles i Wartburgs Sangerhal.
Hornene melder fra Dal til Dal:
Nu er der fest paa Wartburg.

Høit under Hvælv troner Skaren,
Sangerskaren i festlig Ring.
Hænderne rører let Guitaren,
Øinene vandrer frit omkring.
Bølgende Barme, blussende Kind,
tindrende Smil bag Vifte.

Flagrende Haab og lyse Drømme,
Elskovs Længsel og Elskovs Lyst
stiger i klare Tonestrømme
straalende Walter, fra dit Bryst.
Hundrede Stemmer,
Nattergal jubler dig høit i møde.

Vældig som Storm i Egekrone,
dyb som Sangen i Parcival,
bruser din ædle Sangertone
Wolfram gjennom den høie Hal.
Undrende lytter hvert Sind dertil,
stanser hver Fugl sin Trille.

Nynnende Kor af Nattergale,
Vaarvind fløiter med Fryd der til.
Alle de Skalde rundt i Dale
løfter sin Røst til Sang og Spil.
Svalen den bærer saa høilydt Bud:
Tandaradei daradeidara Tandara dei!
"Nu er der Fest paa Wartburg."

Saa dunkles det i Dale

Saa dunkles det i Dale,
saa tystner det om Gren,
saa spredes dine Skalde,
o Wartburg en for en.
Hvi ruger dine Taarne
saa stille, saa forladt?
Hva drømmer du den dybe,
den dunkle Stjernenat?

Da Livets Storme suste,
da Livets Hærskrig steg,
da alle Stier stængtes,
da taug den gladen Leg,
da tømtes dine Sale.
Den Kamp, hvis Toner klang,
den Kamp, den vindes ikke
til Strengelæg og Sang.

I Tvil og saare Tanker
sad Tidens trætte Mænd,
og Spørgsmaal steg og stilned
og steg og sank igjen.
Hvem tændte Haabets Bauner?
Hvem bragte Dagens Bud?
I Mismod og i Vaande
gikk Seklets Alder ud.

Saa dunkles det i Dale,
saa tystner det om Gren,
saa spredes dine Skalde
o Wartburg, en for en.
Hvi ruger dine Taarne
saa stille, saa forladt?
Hvad drømmer du den dybe,
den dunkle Stjernenat?

Martin Luther

Hvad tændes paa Wartburgs Tinde
et Lys i den dunkle Nat?
Hvem holder saa sent der inde
sin ensomme Nattevagt?
Vidste du Borg, hvem din Vægter er,
vidste du Borg, hvor din Dag er nær,
ud mod det rødmende Mogenskjær,
sang du med Vaarens Vinde.

Derinde bag Cellens Stene
der vaager dit morgenbud;
der brydes en Mand alene,
der brydes en Mand med Gud.
Vidste du Borg, hvor hans Bønner steg,
vidste du Borg, hvor hans Hjerter skreg,
vist i den gryende Dæmring bleg
skjalv dine gamle Stene.

Redet saa lystig smutter
den Lærke til Sang og Spil.
Da smiler han lyst og slutter
og lukker sin Bibel til.
Glæde dig Gud, du gamle Borg,
Dagen er oppe og sluk din Sorg.
Herren vor Gud saa fast en Borg
sendte dig Martin Luther.

Studentermarsch

Eisenach, du gamle Stad,
i skogens Skygger sorte,
vaagn op, vaagn op en talløs Hær
staar ind ad dine porte.
Til Paukers Klang, til Sang og Kvad,
med Flag ved Flag og Rad i Rad,
al Tysklands Haab du gamle Stad,
staar ind ad dine Porte.

Hva bruser vel fra Mand til Mand
paa Sangens sterke Vinger? -
"Et frit, et enigt Fædreland,
saa langt som Sproget klinger!
Fra Neckar og til Memels Strand,
fra Alperne til Rügens Sand
et frit, et enigt Fædreland,
saa langt som sproget klinger!" -

I Silke klædt fra Top til Rod
staar Lind og Bjerk og skinner,
og Aspen hilser rød som Blod
fra alle sorte Tinder.
Men høit imod det klare Blaa
der stiger Wartburgs Mure graa,
der stiger Wartburg mod det Blaa
med sine dyre Minder!

Sving ind! sving ind, o Ungdomshær!
til Luthers stille Kammer!
Alt er den store høvding nær,
som ener Tysklands Stammer.
Til Paukers og Trompeters Klang,
til Slagets Torden ved Sedan,
skal Keiserkronen vel engang
gaa frem af Blod og Flamme!

Hymne

Wartburg, Wartburg! hil dig høie,
lyse Borg bag Linde gren.
Du er Fædrelandets Hjerter,
du er Tysklands Ædelsten.
I din Mur har svundene tider ristet
dybe runer ind.
Fædrelandets Aande suser blødt
og hjemlig om din Tind.

Wartburg, Wartburg!
Sangersæde Luthers høie talerstol!
Du er Fædrelandets Hjerter,
du er Frihedens Symbol.
Slægter dør og Slægter fødes
sænkes tyst i Muld igjen.
Aldrig skal du mangle Mure
aldrig Tyskland mangle Mænd!

Sange Sub Rosa

Tekster av I. Handagard

Jeg drages didhen

Jeg drages didhen, hvor stille
du gaar under kvæld og drømmer,
som elve til havet strømmer
didhen mine tanker milde.

Ja, kunde de om dig bølge
de tanker i solfaldsgløden,
da steg de som morgenrøden
med purpurne skyers følge.

De steg mine tanker ømme
som skyer i luftens blaaning,
til atter som elv i skraaning
de fandt dig i stride strømme.

Det er at fare i svarten skog

Det er at fare i svarten skog
i dine lokker at dølgjes;
to brune øine derind mig drog,
og altid af dem jeg følges.

Det er at fare i skogen vild
i dunkle solefaldstider,
naar kinden gløder saa myg og mild
og haaret over den glider.

Det er at gaa sig i skogen bort
og ei tilbage at finde,
naar haaret falder saa rig og sort,
og jeg faar gjemmes der inde.

At hvile hodet ved din barm

At hvile hodet ved din barm
og aandedrettets rytme følge
det er at vugges af en varm,
en lys, en rosenfarvet bølge.

Jeg synker i den vove sødt,
i bølgedalen dybt jeg farer;
jeg løftes paa dens rosenrødt,
og rytmen evig varer.

Jeg bæres uden stans afsted
snart høit og frit snart dybt begravet;
men o! der er en ro derved,
som aandes kun af Havet.

Om ikke jeg var i din tanke

Om ikke jeg var i din tanke og ejed din
attraa og agt,
det gjorde mig ei forsagt:
jeg trængte derind med magt!

Jeg trængte derind med magt og raned just
dig du ranke,
og raned just dig du ranke
til brud paa min tankes borg.

Dit haar det er natten

Dit haar det er natten, din læbe dens glød,
dit øie dens funklende stjerner,
din snehvide arm er dens vuggende skjød,
som tungsindet dulmer og fjerner.

Din barm det er dagen, som bølger paany,
dit øie er solen, som rinder;
og morgenens deilige drømmende sky
det er dine blussende kinder.

Hav

Hei! du flygende maage, aa hei!
lad mig følge dig
Bær mig paa hvide vinger
over din havblaa vei.
Bær mig did ud, hvor tilje er
barmbrede bølger blaa,
tag er den høie himmel,
hvælvet der ovenpaa.

Bær mig did ud, hvor havets
brusende stolte sang
gaar gjennem domens øde
som eneste tones klang.
Der vil jeg bølgene ride,
seile paa blanken sø,
stænkes af salteste havsprøit,
ensom derude dø.

Bær mig, bær mig,
bær mig udover.

Over vidden

Ensom mand over fjeldets vildhed gaar,
kun fulgt af en evig stilhed,
gaar i tanker, og der han fo'er
staar ei sten eller levnes spor.

Sol-laug

Tekst: I. Handagard

Der laa to gutter med bare ben
bort i en bakke og lo
og solen lokkende om dem skjen
de lo og myste og mot den gren,
og to par sokker hang om en sten,
og jambred slang fire sko

Og solen kitled i læg og led
og skjen saa het over vang
to trøier slængtes i bakken ned,
to skjorter vrængtes og fløi afsted,
og ud af bukserne med besked
to nakne kroppe der sprang

Der blev en vilddans saa fuld af skøi
en dans paa fire og to,
en dydig erle fandt spøgen drøi,
men lærken skratted i skyen høi,
og splitter nakne de fyre fløi
mens alle fuglene lo.

Sidste Sange

Tekster av I. Handagard

Hvil

Saa høi en dag,
saa gylden blaa
vist aldrig før mit øie saa,
saa hvid en sne,
saa dyb en fred
vist aldrig før jeg kjendtes ved.
Saa lys en luft;
der sol naar til,
saa kvindevarm og vaarlig mild
og dog saa sval ved hanegal
jeg aldrig fandt i skogens sal.

Se granerne i dette veir
staar tause som i bøn en hær,
og straalers hjem med gylden brem,
har lyst sin fred og signet dem.

Da solens lys for første gang

Da solen lys for første gang
steg fram for mandens blik i øst,
det første kvad ifra hans bryst
sig solbenaadet svang.

Med guddomsnavn blev lyset kaldt,
og siden hen hvert morgengry
med sang han hilste det paa ny,
naar sol paa øiet faldt.

Og derfor sang og harpeslag
og toners lek paa al den jord,
og derfor digtets aand og ord
er barn af sol og dag,
er barn af sol og dag.

Og derfor i hver ærlig skald,
som ved sin vei og vandrer den,
som ved sin daad og øver den
mægtigt, mægtigt er lysets kald,
Mægtigt, mægtigt, ja mægtigt
er lysets kald.

Du kveld med din fred

Du kveld med din fred over hav og hei,
naar soløiet saktelig svinder,
du rødmende kveld over viddernes vei
og over de snehvide tinder.
Du eier vist blund for alt, som er sygt,
og alt, som maa længes og lide,
og sænker et slør saa dulmende mygt
nedover al kval og kvide.

Du kveld med din dug over løv og bar,
nys herjed af sol fra det høie,
du svalende kveld mon ikke du har
lidt graad for et svidende øie.
Gyd fred over en, hvis lagnad det er,
at tales og tæres til døde,
og lad der saa gaa af dit døende skjær
en skinnende morgenrøde.

Fire sanger fra Haugtussa ⁽¹⁸⁹⁸⁾

Tekster av Arne Garborg

Mot solegla

Det stig av Hav eit Alveland
med Tind og Mo;
det kviler klaart mot Himmelrand
i kveldblaa Ro.

Eg saag det tidt som sveipt i Eim
bak Havdis graa;
det er ein huld, ein heilag Heim,
me ei kan naa.

Ho søv, den fine Tinderad
i Draume-Bann;
men so ei Stund ved Solegla
ho kjem i Brand.

Naar dagen sig som Eld og Blod
i Blaae-Myr,
det logar opp med Glim og Glo
og Æventyr.

Det brenn i Bræ og skjelv og skin
med gyllne Bragd,
og Lufti glør i Glans av Vin,
Sylv og Smaragd.

Men av han døyr, den bleike Brand
som slokna Glo,
og klaart som fyrr ligg Alveland
i kveldblaa Ro.

Eg lengta tidt paa trøytt Veg
der ut til Fred;
men Lande fyrst kan syne seg,
når Sol gjeng ned.

Killingdans

Aa hipp og hoppe,
og tipp og toppe
paa denne Dag;
aa nipp og nappe,
og tripp og trappe
i slikt eit Lag.
Og det er Kjæl-i-Sol,
og det er Spel-i-Sol,
og det er Titr-i-Li,
og det er Glitr-i-Li,
og det er Kjæte
og Lurvelæte
ein Solskinsdag.

Aa nupp i Nakken,
og stup i Bakken
og tipp paa Taa;
aa rekk i Ringen,
og svipp i Svingen
og hopp-i-haa.
Og det er Sleik-i-Sol,
og det er Leik-i-Sol,
og det er Glim-i-Li,
og det er Stim-i-Li,
og det er Kvitter
og Bekkje-Glitter
og lognt i Kraa.

Aa trapp og tralle,
og Puff i Skalle,
den skal du ha.
Og snipp og snute,
og Kyss paa Trute,
den kan du ta.
Og det er Rull-i-Ring,
og det er Sull-i-Sving,
og det er Lett-paa-Taa,
og det er Sprett-paa-Taa,
og det er hei-san
og det er hopp-san
og tra-la-la.

Ku-lokk

Aa Kyri mi vene, aa Kyri mi!
Her sviv me no glade um Sumars Tid;
i Fjelle finn me dei finaste Straa;
i Dalen strøymen den stride Aa.
Og Vinden stryker so ljuv og linn
som signande Sus fraa den klaare Tind.

Aa Kyri mi gode, aa Kyri mi!
Her skal du vel trivast i grøne Li;
her sildrar Kjelda med Surl og Skval,
og Grase er mjukt og Skuggen sval.
Ja Nordanaas-Lidi, der er det godt;
der gjæter Huldri kvar einaste Nott.

Aa Kyri mi snilde, aa Kyri mi,
aa hav det no godt denne vesle Ri!
Eg Ormen skal jaga, som bit din Legg,
og Fluge og My, og stingande Klegg.
Og Dagen skal gaa som den lette Vals,
og vil du kvila, eg klaar din Hals.

Bøn

Aa hjelp meg du, som hjelpa kan!
Du ser, kor saart eg strider.
Mitt Hjarta trøytt i tunge Band
forutan Von seg vrider.
Mi Naud eg ei kan ut faa sagt;
det vonde fekk so stor ei Magt;
som Brand i Barm det svider.

Ja hjelp meg du som hjelpa kann!
Med mi Magt snart det ender.
Du stridde sjølv og yver vann;
du Myrke-Magti kjenner.
Mi Naud er stor, min Strid er fæl;
ver hja meg du, som vil meg væl!
Daa veit eg, alt seg vender.

Aladdins Vuggevis

Tekst: Adam Gottlob Oehlenschläger

Visselulle, nu Barnli!

Sov nu sødt, og sov nu længe,
skønt din vugge stander stil,
uden duun og uden gænge.

Hører du den dumpe storm
sukke ved, hvad jeg forliste?
Mærker du den sultne orm
pikker paa din fyrrekiste?

Hvis dit hierte ej er steen,
mærk min idræt, moder kiære!
Her af denne hyldegreen
vil jeg dig en fløite skære.

Ved dens toner fryd dit sind.
Hvor den klager svagt og ene.
Som en vildsom nattevind
i de vaade vintergrene!

Ak, nu maa jeg fra dig gaae;
der er koldt i dine arme,
og jeg ejer ingen vraa,
hvor jeg mig igien kan varme.

Visselulle da, Barnli!

Sov nu sødt, og sov nu længe,
skønt din vugge stander stil,
uden duun og uden gænge.

Alt var dig

Tekst: Nils Collett Vogt

Alt var dig, ja, alt var dig,
Dagens Jubel paa min Vei,
Dagen, da den skyløs hælded,
Dagen, da den brast bag Fjeldet.

Aa farvel, du lyse Dag,
som nu segner mat og svag,
Roser, Roser, Roser røde,
skal i Afskedsstunden gløde!

Morild

Tekst: Theodor Caspari

Jeg hjem ifra Ballet dig fulgte;
hvor var du dog deilig den Nat!
Som Dønningen svømmende glat
dit Øie i mine sig dulgte.

Mens Farverne skifted, og Morildens Drys
slog Sindet med brændende Feber,
drog Dragsuget blødt, som et listende Kys,
imod dine lokkende Læber.

Med et, før jeg ret vidste af det,
du løsned din Arm ifra min,
forsvunden var Morildens Skin,
og dyster laa Dønningens Flade.

Et snertende Ord, rent et Indfald jeg fik,
hvorledes? ja, hvor kan jeg vide?
og taus og mismodig i Natten du gik
med sænkede Blik ved min Side.

Du deilige Barn, mon du tænkte,
at koldt jeg tilbedste dig holdt?
mon derfor du saaret og stolt
dit freidige Hode vel sænkte?

Aa, kunde du læst i mit Øie den Gang,
aa, havde du løftet dit Hode
og set, hvor mit glødende Blik ved dig hang,
gad vidst, om du end kunde tro det!

Alt under den natlige Stjerne
fra Ballet jeg fulgte dig tyst
og grunded med længtende Lyst;
Hvor skulde dit Mismod jeg fjerne?

Hvor skulde jeg vække det glitrende Drys
og Dønningens Glans kunde tænde?
Aa, turde jeg vove et listende Kys,
før Afskedens Stund var tilende!

Det unge, berusende foraar

Tekst: Nils Collett Vogt

Det unge, brusende Foraar
er efter al Dagens Larm
træt sunket i Skyggers Vemod
betaget, rød og varm.

En eneste Stjerne funkler
med flakkende, fredløst Skin
og lyser dog stor og hellig
som Haab i et drømfuldt Sind.

Jeg tænker paa fjerne Tider,
paa en, hvem jeg længst holdt af;
mon tro, om hun endnu mindes,
mon tro, hun er skøn som da?

Aa Herre min Gud, hvor Tiden
dog underlig lydløst gaar,
og nu er der Vaar i Luften,
ja, nu er det atter Vaar!

Som hvitørn at seile

Tekst: I. Handagard

Som hvitørn at seile fra bræ til bræ
og rende som varg over skare,
se, det er vel lek i den skinnende sne
for den som har hug til at fare.
Som hvitørn at seile fra bræ til bræ
ja, det er vel lek som kan lyste min tro,
vort sydende unge blod,
vort sydende unge blod!

Som hvitørn at stille i dagens blaa
og speide med luende øie,
som jagende rovfugl at dale og slaa
i susende flugt fra det høie,
som hvitørn at stille i dagens blaa,
aa! det er et svimlende vellystjag
for sanser som frydes,
som frydes ved sol og dag!

Der er ikke flugt, vi kjenner og vet,
som eier saa mægtig en vinge;
der er ikke lek, aa, saa gnistrende het!
som bruser slik mot i vor bringe,
der er ikke flugt, vi kjender og vet,
som leken paa ski over selvbrudte vei
og sus over skog og hei,
og sus over skog og hei.

Sommer

Tekst: Helge Rode

Føle sit Sind som en frugtbar Eng.
Græs og Blomster og Korn i Fleng.
Føle sit Sind som et Kildevæld.
Lystig Latter fra Gry til Kvæld.

Føle sit Sind som en Solskinsstrøm.
Hver en Tanke er rig og øm.
Lyse, dejlige Dage,
straalende kom I tilbage.

Lykke, lyse Lykkeleg,
Lykkelys i Sinde.
Eng og sol og Kildevæld,
kære bliv herinde.

Staren

Tekst: Anders Hovden

Og Staren sit uppaa Stovetak
so silkeklædd baade fram og bak.
Det braglar grumt i det fine Ty,
og Nebben stikk han i villan Sky:
»Aa jamen er det Moro aa liva!»

Og Soli rødar paa Blomster-Eng,
og Staren fyk paa sin lette Veng,
og Staren set seg paa Bjørke-Kvist
og byrjar der, som han slutta sist:
»Aa jamen er det Moro aa liva!»

Himlen er sylv, og Jordi er Gull,
heile Heimen av Songar full!
Staren er byrg, og Staren er breid;
for han hev Kjering, og han hev Reid:
»Aa jamen er det Moro aa liva!»

Aa kjære Kari, aa hei, aa hopp!
eg hev slik Elsk i min unge Kropp
og vil du som eg, so sete me Bu
og bygg oss ei Stova eg og du.
»Aa jamen er det Moro aa liva!»

Det er et gammelt kvæde

Tekst: Helge Rode

Det er et gammelt Kvæde,
der rinder mig i Hu;
i sød og stille Glæde,
skal Strengen dirre nu.
For der er Elskovs Sødme,
der risler gennem Sind,
som Duft af Rosers Rødme
i Vaarens blide Vind.

Det er en gammel Vise,
og er dog evig ung,
og skænker Trøst og Lise,
er vores Skæbne tung.
Oh, gode, ømme Hjerter,
der gyldner Sjæl og Sind
og tænder Brudekerter,
ja helt i Døden ind.

Marianne Beate Kielland *Mezzo-Soprano*

“A singer with such charisma challenged her colleagues.” (Dreh-Punkt-Kultur)
Mezzo-soprano Marianne Beate Kielland is famous for her strong stage presence and musical integrity. Gramophone Magazine writes about her: “The mezzo-soprano is quite outstanding: strong, firm, sensitive in modulations, imaginative in her treatment of words, with a voice pure in quality, wide in range and unfalteringly true in intonation.”

She graduated from the Norwegian Academy of Music, where she studied with Svein Bjørkøy. Her other teachers have included Oren Brown and Barbara Bonney. Considered today one of Europe’s leading singers, she performs regularly on major concert stages in Europe, America and The East with conductors such as Masaaki Suzuki, Andrew Manze, Petr Popelka, Michel Corboz, Leonardo Alarcon, Herbert Blomstedt, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Fabio Biondi and René Jacobs.

In 2012 she received a Grammy nomination in the category ‘Best Classical Vocal Solo’ for her recording of *Veslemøy Synsk* by the composer Olav Anton Thommessen. In 2021 she received a prestigious OPUS Klassik nomination in the category ‘Female Singer of the Year’ for her recording of Schumann Lieder. With more than sixty other albums in addition to a demanding concert schedule, Marianne Beate Kielland is established as an exceptional performer with a wide-ranging repertoire from baroque to contemporary.

Together with pianist Nils Anders Mortensen she has previously released 12 recordings on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), Grieg (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097), *Whispering Mozart* (LWC1111), *Songs: Kielland/Dørumsgaard* (LWC1145), *Einsamkeit — Songs by Mahler* (LWC1157), *Eivind Groven Songs* (LWC1178), *Schumann Lieder* (LWC1197) with baritone Johannes Weisser, *Så kort ein sommar menneska har — Songs by Gisle Kvern-dokk* (LWC1220), and *Sigurd Lie Songs, Vol. 1* (LWC1256).

In 2015 she released *Påsketid* (LWC1077) with violinist Elise Båtnes and organist Kåre Nordstoga, in 2017 *Terra Nova* (LWC1125) with composer and pianist Jan Gunnar Hoff, in 2020 *The Lofoten Oratorio* by Ketil Bjørnstad (LWC1202) with Lofoten Voices and MinEnsemblet, in 2022 *Lamento* (LWC1226), a collection of baroque laments, with Oslo Circles, as well as *Jean Sibelius: Orchestral Songs* (LWC1239) with the Norwegian Radio Orchestra.

Nils Anders Mortensen *Piano*

Nils Anders Mortensen was born in Flekkefjord in 1971. He began playing piano at age three, and in 1986 he won the Norwegian Young Pianist Competition. He studied at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover with Einar Steen-Nøkleberg. Other important teachers have been Tatjana Nikolajeva and Hans Leygraf.

Mortensen was the recipient of the prestigious Concerts Norway 'Debutant of the Year' award in 1996. He has won international prizes and grants. In 1998 he won the Mozarteum Prize in Salzburg. In 2004 Mortensen received the Robert Levin Memorial Prize.

Mortensen has appeared as soloist with Norway's leading orchestras. He recorded piano concertos of Geirr Tveitt with Stavanger Symphony Orchestra. His first solo album *Im Freien* (LWC1032), featuring

music of Debussy, Grieg, and Bartók, was released in 2012 to glowing reviews.

Mortensen has also released 12 recordings with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland on the LAWO Classics label: *Früh* (LWC1033), *Sæle jolekveld* (LWC1040), *Grieg* (LWC1059), *Young Elling* (LWC1072), *The New Song* (LWC1097), *Whispering Mozart* (LWC1111), *Songs: Kielland/Dørumsgaard* (LWC1145), *Einsamkeit — Songs by Mahler* (LWC1157), *Eivind Groven Songs* (LWC1178), *Schumann Lieder* (LWC1197) with baritone Johannes Weisser, *Så kort ein sommar menneska har — Songs by Gisle Kverndokk* (LWC1220), and *Sigurd Lie Songs, Vol. 1* (LWC1256).

In 2015 he released the solo recording *In finstrer Mitternacht* (LWC1084), featuring music of Brahms, and *Tundra* (LWC1092), a recording of solely Russian music, with double-bassist Knut Erik Sundquist. In 2016 he released *Schumann: Violin Sonatas Op. 105 & Op. 121* (LWC1110) with violinist Arvid Engegård. In 2019 he released his third solo recording on the LAWO Classics label, *Bach: Ouvertüre nach*

Französischer Art, BWV 831 / Sarabande con Partite, BWV 990 / Englische Suite Nr. 6 d-Moll, BWV 811 (LWC1174), and in 2020 he released *Schumann: Piano Quintet, Op. 44 / Piano Quartet, Op. 47* (LWC1189) with the Engegård Quartet. His fourth solo recording, *J.S. Bach: Partitas Nos. 1, 5 & 6* (LWC1249), was released in 2023.

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO,
7—10 JUNE ^{AND} 8 NOVEMBER 2022
PRODUCER: VEGARD LANDAAS
BALANCE ENGINEER: THOMAS WOLDEN
EDITING: VEGARD LANDAAS
MASTERING: THOMAS WOLDEN
PIANO TECHNICIAN: ERIC SCHANDALL
BOOKLET NOTES: MARIANNE BEATE KIELLAND
ENGLISH TRANSLATION: JIM SKURDALL
BOOKLET EDITOR: HEGE WOLLENG
COVER DESIGN: ANETTE L'ORANGE—BLUNDERBUSS
ARTIST PHOTO (KIELLAND): LIV ØVLAND
ARTIST PHOTO (MORTENSEN): DÁNIL RØKKE

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE
WITH SUPPORT FROM:

ARTS COUNCIL NORWAY— ^{THE} AUDIO AND VISUAL FUND,
NORWEGIAN ACADEMY OF MUSIC— ^{THE} LINDEMAN FOUNDATION
AND SCENE NORD.

LAWO
CLASSICS

LWC1274
© 2023 LAWØ | © 2023 LAWØ Classics
www.lawo.no

Sigurd Lie 1871—1904

Wartburg (1904)

01—*Jagtsang* 02:24

02—*Sangerkampen* 05:06

03—*Saa dunkles det i Dale* 04:12

04—*Martin Luther* 03:50

05—*Studentermarsch* 02:18

06—*Hymne* 02:35

Sange sub rosa

07—I. *Jeg drages didhen* 02:12

08—II. *Det er at fare i svarten skog* 01:13

09—III. *At hvile hodet ved din barm* 01:55

10—IV. *Om ikke jeg var i din tanke* 00:36

11—V. *Dit haar det er natten* 02:01

12—VI. *Hav* 01:19

13—VII. *Over vidden* 01:20

14—*Sol-laug* 01:09

Sidste Sange

15—*Hvil* 01:12

16—*Da solens lys for første gang* 01:27

17—*Du kveld med din fred* 02:48

Fire sanger fra *Haugtussa* (1898)

18—*Mot Solegla* 03:49

19—*Killingdans* 01:58

20—*Ku-Lokk* 02:36

21—*Bøn* 02:07

22—*Aladdins Vuggevis* 03:33

23—*Alt var dig* 02:16

24—*Morild* 05:23

25—*Det unge, brusende Foraar* 02:17

26—*Som hvitørn at seile* 02:55

27—*Sommer* 01:10

28—*Staren* 01:33

29—*Det er et gammelt Kvæde* 01:35